

никътъ на Д-ръ Ив. Шишмановъ завари въ управлението на театра. Убѣдени напълно, че министерството на народ. просвѣта нито разбира, нито пъкъ има желанието да разбира отъ театъръ, и че то, ако има нѣкакъвъ интересъ къмъ него, този интересъ е, да оправдае, и чрѣзъ новъ правилникъ, назначенията, станали по партийни и приятелски ходатайства, съставителитъ на новия правилникъ оправдаватъ чрѣзъ него своитъ мѣста, понижаватъ театра до сиротониталище и се постараватъ да гарантиратъ своитъ материялни интереси, а не да издигнатъ репутацията на театра, не да го направятъ да отговаря на назначението му, на българската култура, на която този институтъ трѣбва да служи.

Съ законитъ за университета и за театра и съ правилника за театра се свършва всичката културна политика на правителството прѣзъ 1907. год. А както министерството остави да хозяйничатъ въ театра заваренитъ тамъ лица, също направи то и по отношение другитъ културни учрѣждения: рисуващото училище, народната библиотека, народенъ музей и др. Никакви законоположения, никакви мѣрки не взе правителството, за да постави тия културни институти въ онова положение, само при което тѣ ще отговарятъ на назначението, обусловено